

מעין אבן סֶפֶק המועקה, ספק אורגזמה

נגמרים

ביום שבו התחלנו לזנוף
דמינו זה לזו כפי שקוית.
ידענו טוב כמה זה מעיף,
ושוב ידענו טוב. ולא רוית.

ביום ההוא את נאנחת מאוד;
ספק המועקה, ספק אורגזמה.
לא הסתפקנו. נאנחנו עוד.
היום נשתק. ואז נשתק. ואז מה?

צזורה

ילד אויזו בסכין של מחר
דם לא נגר והשקט רק שקט
ילד (רק ילד) לוטף ונושק את
מי שחושבת: "זכר" (רק זכר)

הוא לוחש: "רק" (זה מרגיע אותנו)
היא מתערסלת בנער נבחר
נער אויזו בסכין ומחר –
(שוב נמלט מדברים שידענו)

— ערש הדני של היום יתמלא
ריח של בקר עכור וסתוי
(עוד לא) הנער עוזב ונרדם

יש להם סוד והוא לא מתגלה
הוא לא יבין וגם היא לא תבין
את הדברים שידעו (זה לא דם?)

במרכז הארצי להצלת צבי ים

הרי המות השתרע כמו
הים הזה. היינו כאן כבר פעם.
צב ים אינו יודע טעמו
של ים אחר. איני יודע טעם

של ים בכלל. הצב הוא מטפורה,
אבל אחרת, ואני דג חי
או מת, בכל מקרה, דג שסופו רע —
כלומר, סופי. צועק קול דמי אחי

ממכלי הפלסטיק, מסיוט
שטורם התבהר, ומי יודע
מי עוד ימות בו בהמשך. אולי

אני. אבל פתאום איזו חיות
קוראת בי שקט עז. איני מודה, אך
השיר הפסיק מזמן להיות עלי.